

Kanape

A jiný Bedřich, to byl pitomec! Ani se mi o něm nechce vyprávět. A taky nebudu. Není třeba. Kam člověk přijde, všude jsou samí pitomci, tak proč o nich ještě vyprávět. Nakonec by si mohli myslet, že jsou zajímaví. To tak. Jediný, kdo tu je zajímavý, jsem já. A to tak zvláště, tak zajímavě zajímavý, že bych se ani nedivil, kdyby si toho zatím kromě mne nikdo nepovšiml. Já sám jsem na to přišel náhodou. To bylo tak: jeden soused dostal darem kvítkováné kanape, a jelikož mu bylo krátké, rád mi je přenechal. Na toto starší, ale pohodlné kanape nyní často uléhám znaven pitomostí a nezajímavostí svého okolí. Neřku-li světa. Sofa pro filosofa řekl bych, kdybych žertoval. Ale nežertuji, a proto říkám velmi vážně: sofa pro filosofa.